

Onze Lieve Vrouw ten Hemel Opgenomen
St Trudo
15 augustus 2022

Eerste lezing (Openb., 11, 19a; 12, 1. 3-6a.-10ab)
Uit de openbaring van de apostel Johannes

Johannes zag in een visioen de hemel opengaan.
En er verscheen een zwangere vrouw,
in het licht van de zon en de maan,
en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren.
Zij huilde van pijn,
omwille van barensweeën.

Toen verscheen ook nog een grote vuurrode draak,
met zeven koppen en tien horens,
en zeven diademen op iedere kop.
Hij veegde een derde van de sterren van de hemel weg,
en wierp die op de aarde.
Hij ging voor de barende vrouw staan
om het kind dat zou geboren worden, onmiddellijk te verslinden.

Er werd een kind geboren, een jongen.
Het kind werd ijlings naar Gods troon gebracht.
En de vrouw vluchtte weg, naar de woestijn,
waar God voor haar zou zorgen.
En er klonk een stem, die riep:
'heden is de redding en de macht
en het koningschap van God tot ons gekomen,
en de tijd van de Redder is aangebroken.'

Tweede lezing (1 Kor 15, 20-27a)
Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Korinte

Broeders en zusters,
Jezus Christus was de eerste die opgestaan is uit de dood.
De dood is in de wereld gekomen door een mens, door Adam.
En zoals hij, moeten alle mensen sterven.
Door een andere mens echter, door Jezus Christus,
kunnen we uitzien naar nieuw leven.
Na hem, die de eerste was,
zullen ook zijn volgelingen herleven.
En wanneer het einde aangebroken is,
zullen alle kwade machten vernietigd worden,
en God de Vader zal koning zijn over allen.
Aan alle tegenstand zal hij een einde maken.
En de laatste vijand die vernietigd wordt, is de dood.

Evangelie (Lc., 1, 39-56)
Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

In die dagen reisde Maria met spoed naar het bergland,
naar een stad van Juda.
Zij ging het huis van Zacharia binnen, en groette haar nicht Elisabeth.
Elisabeth voelde zich vervuld van heilige Geest.
Het kind in haar schoot sprong op.
Ze juichte:
`Jij bent de meest gezegende van alle vrouwen.
En gezegend is ook de vrucht van je schoot.
Waar heb ik het aan te danken
dat de moeder van de Heer bij mij komt?
Op het moment dat je groet mij in de oren klonk,
sprong het kind van vreugde op in mijn schoot.
Gelukkig dat je op de Heer hebt vertrouwd,
want zo zal in vervulling gaan wat jou vanwege de Heer werd toegezegd.’
Daarop zei Maria:
`Met heel mijn hart roem ik de Heer,
met al de adem die ik in mij heb
juich ik om God, mijn redder;
want Hij heeft omgezien naar zijn dienares in haar geringheid.
Voortaan prijzen alle generaties mij gelukkig,
want grote dingen heeft de Heer met mij gedaan.
Heilig is zijn naam.
Barmhartig is Hij, voor iedere generatie weer.
Hij heeft de kracht van zijn arm getoond.
Wie zich verheven waanden, heeft Hij uiteengeslagen.
Machthebbers heeft Hij van hun troon gehaald,
aan kleinen gaf Hij de eerste plaats.
Hij gaf rijkelijk aan wie honger had.
Maar rijken stuurde Hij weg met lege handen.
Hij nam het op voor Israël, zijn volk,
zoals hij beloofd had aan Abraham en zijn nageslacht
voor eeuwig.”

Maria bleef nog drie maanden bij Zacharia en Elisabeth;
daarna keerde ze naar huis terug.

Homilie

Br en Zr,

Vandaag 15 augustus 2022 is een belangrijke dag voor de wereldwijde bevraging, die paus Franciskus in gang heeft gezet onder de benaming ‘het synodaal proces’.
Vandaag worden in Rome immers de rapporten verwacht van alle kerkprovincies van de hele wereld. Dit zijn de samenvattingen van de gesprekken die elke bisschop in zijn bisdom diende te organiseren. En dit is meteen het einde van de eerste fase.
Die rapporten zullen dan nog per continent besproken worden, en tenslotte resulteren in het werkdocument van de bisschoppensynode eind volgend jaar in Rome.

In Kerk en Leven van deze week wordt reeds uitgebreid stilgestaan bij wat in onze Belgische kerkprovincie naar voor werd gebracht. Blijkbaar verschillen onze hoofdpunten niet veel van wat ook in andere Europese landen belangrijk wordt gevonden, met name in Zwitserland, Ierland, Italië, Spanje.

De bezorgdheid - om niet te zeggen: de ergernis - van de meeste gelovigen betreft twee punten: het klerikalisme en de plaats van de vrouw in de kerk.

Men kan er duidelijk geen weg meer mee dat de beslissingen en de leerpunten in de kerk nog steeds van bovenuit worden gedicteerd door gewijde ambtsdragers, zonder volwaardige inspraak van de lekgelovigen.

En ook vindt men het helemaal niet meer van onze tijd dat de helft van de mensheid, met name de vrouwen, van wijding en leiding worden uitgesloten.

De hoofdredacteur van Kerk en Leven waardeert het dat Paus Franciskus het aandurft om gelovigen vanuit de hele wereld te betrekken, maar hij voegt er onmiddellijk aan toe dat daardoor ook grote verwachtingen worden gecreëerd.

Wat dus als de synode volgend jaar dit weer eens naast zich neerlegt?

Want het leeft nog sterk bij theologen en kerkprinsen dat de vrouwen het ambt ontzeggen een keuze is die door Jezus zelf is gemaakt.

Ze verwijzen daarbij graag naar het feit dat Jezus zelf alleen maar mannen als apostel had aangesteld.

Dat zal wel waar zijn. Maar of dat een bewuste keuze van Jezus is geweest is zeer te betwijfelen.

Vrouwen waren in die tijd immers niet hooggewaardeerd. Ze telden veel minder mee dan mannen. Iets wat we op de huidige dag nog kennen in de moslimwereld.

De vrouwen moesten in Jezus' tijd onderdanig zijn en zich op de achtergrond houden.

Het zal dan ook niemand verwonderd hebben dat Jezus toen onder zijn apostelen geen vrouwen telde.

Maar ik denk dat we ervan mogen uitgaan dat hij het zelf anders zou gewild hebben.

Want als er één constante is in het optreden van Jezus, dan is het zeker dat hij het opnam voor de kleine, de achtergestoken mens.

Hij liet de kinderen tot zich komen. Hij ging om met tollenaars en zondaars.

Echtgescheidenen, publieke vrouwen, romeinse officieren, vreemdelingen, Samaritanen,...

Hij trok er zich niets van aan wat de goegemeente over hem dacht: ieder mens – wie die ook was, en wat die ook had gedaan – werd door hem als volwaardig mens benaderd en behandeld.

Hij had een fundamenteel respect voor ieder mens.

Zijn boodschap was duidelijk: alle mensen zijn door God geschapen. Ze zijn door hem gewild en geliefd. En wij hebben niet het recht wie dan ook uit te sluiten.

Jezus was daar heel consequent in. Steeds weer liet hij zijn respect blijken voor de mensen, vooral voor de kleinen, voor de uitgestotenen. Hoe zou hij dan geen waardering gehad hebben voor vrouwen?

Wellicht had hij dat mededogen van zijn moeder geleerd.

Want de weinige keren dat de evangelies Maria in beeld brengen is het daar waar mensen het moeilijk hadden.

Ze was bij de herders in Bethlehem; bij haar nicht Elisabeth, die op onbegrijpelijke manier nog zwanger was geworden; op een bruiloft waar ze geen wijn genoeg hadden; onder het kruis waar haar zoon werd ter dood gebracht; en bij de apostelen die bang samenzaten in het cenakel.

Ook zij had duidelijk een hart voor mensen, met een voorkeur voor kleinen en noodlijdenden.

Ook zij draaide de normale orde om: in haar ogen waren de kleine mensen groot; was iedereen ergens goed – diep verdoken misschien; was iedereen het waard om erkend en bemind te worden: omdat God ieders naam in de palm van zijn hand geschreven heeft.

Het Magnificat – de lofzang die Lucas haar in de mond legde – liegt er niet om.

Laten wij dan ook van haar leren om geen mens te klein en te verloren te vinden, om hem of haar af te schrijven. Dat wij proberen iedere mens – klein of groot – als kind van God te waarderen en lief te hebben.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.